

Nr 516.

Av herr **Kilbom**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 242, med förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m.

I proposition 242 med »förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m.» föreslås, 4 kap., 3 paragrafen, att »den som åtnjuter understöd från allmänna fattigvården skall få sin rätt att inköpa rusdrycker särskilt prövad». Meningen härmed är att vederbörande antingen helt skall kunna avstängas från inköpsrätt eller ock få denna begränsad.

Självklart äro vi anhängare av lämpliga åtgärder ägnade att motverka missbruk av rusdrycker. Dessa böra dock under inga omständigheter så utformas, att de få klasskaraktär. Personer som åtnjuta understöd från allmänna fattigvården torde i allra flesta fall vara oförvitliga medborgare. Omständigheter, över vilka de själva icke bestämt, ha tvingat dem att ta understöd av fattigvården, ett förhållande som redan det i mångas ögon åsätter dem en stämpel av mindervärdighet. Att då ställa dem i ytterligare undantagsställning genom i propositionen föreslagna bestämmelse, synes oss i hög grad orättvist. Bidrag från fattigvården äro f. ö. icke så rikliga, att de medge den som åtnjuter dem annat än det nödvändigaste för livets uppehälle, i massor av fall icke ens det. Någon möjlighet att inköpa störande mängd rusdrycker ge de inte. Anförda bestämmelse torde således också vara överflödigt.

Med hänsyn till vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå bestämmelsen i 4 kap. 3 paragrafen i förslaget till förordning angående försäljning av rusdrycker, innebärande att personer som åtnjuta fattigvårdsunderstöd skola kunna få sin rätt till inköp av rusdrycker begränsad eller helt avskaffad.

Stockholm den 5 april 1937.

K. Kilbom.